

Братя Грим
Бременските музиканти

Един човек имал магаре, което дълги години търпеливо носило пълни чували жито на мелницата. Но ето, че силите му почнали да го напускат и то ставало все по-негодно за работа; тогава господарят решил да се отърве от него. Разбрало магарето, че нищо добро не го чака и избягало. Тръгнало към Бремен – надявало се, че там ще може да стане музикант. Вървяло, вървяло и видяло едно ловджийско куче, което лежало край пътя и дишало тежко с отворена уста, сякаш било тичало дълго време.

– Ей, Давчо, защо дишаш така тежко? – попитало магарето.

– Ох – отвърнало кучето, – защото остарях и от ден на ден отпадам все повече и повече, не ме бива вече за лов. Господарят реши да ме убие и аз избягах. Но как ще си изкарвам хляба сега?

– Знаеш ли какво – рекло магарето, – аз отивам в Бремен и съм решил да стана музикант. Ела с мене – аз ще свиря на лютня, а ти ще биеш барабана.

Съгласило се кучето и двамата тръгнали заедно. Не минало много време, видели един котарак, който седял намръщен край пътя.

– Каква беда те е сполетяла, че си толкова кисел, стари Мустакане? – попитало магарето.

– Кой може да бъде весел, когато ножът опре на гърлото му? – отвърнал котаракът. – Остарях вече и зъбите ми се изтъпиха и затова предпочитам да седя зад печката вместо да ловя мишки. Но господарката реши да ме удави и аз избягах. Сега се чудя какво да правя.

– Ела с нас в Бремен. Ще станем музиканти.

Котаракът, решил че това е разумно и тръгнал с тях.

Скоро тримата бегълци минали покрай един чифлик; на вратата бил кацнал петел и викал, колкото му глас държи.

– Ще спукаш тъпанчетата на хората – рекло магарето. – Какво те е прихванало, че си се разкукуригал така?

– Пеех на хубаво време – отвърнал петелът, – но утре е празник, ще дойдат гости и господарката безмилостно каза на готвачката да свари супа от мене. Довечера ще ми отрежат главата, затова ще кукуригам, докато мога.

– Слушай, Червеноглавчо – рекло магарето, – я по-добре ела с нас в Бремен. Където и да отидеш, все ще е по-приятно, отколкото да умреш. Ти имаш хубав глас и ако дойдеш с нас, ще направим музика за чудо и приказ.

Това предложение харесало на петела и четиримата поели дружно.

Но град Бремен бил далече, не могли да стигнат там за един ден.

Вечерта спрели в една гора да пренощуват. Магарето и кучето легнали под едно голямо дърво, а котаракът и петелът се разположили на клоните, но петелът поразмислил и се изкачил чак на върха, където за него било най-безопасно. Преди да заспи, огледал се още веднъж на всички страни и му се сторило, че в далечината блещука светлина. Казал на другарите си, че видял светлинка и че там сигурно има къща.

Магарето рекло:

– Хайде тогава да отидем там, защото тук не е никак удобно.

Кучето пък добавило, че два-три кокала с малко месо ще му дойдат добре.

Станали и тръгнали към светлинката, която бил зърнал петелът. Скоро тя заблещукала по-ясно и ставала все по-голяма и по-голяма, докато най-сетне спрели пред ярко осветена разбойническа къща. Магарето, понеже било най-високо, се приближило до един от прозорците и надникнало вътре.

– Какво видя, Сивчо? – попитал петелът.

– Какво видях ли? – отвърнало магарето. – Трапеза с хубаво ядене и пиене, около нея са насядали разбойници и сладко-сладко си хапват.

– Ето ти работа за нас – рекъл петелът.

– Ох, да бяхме ние вътре! – рекло магарето.

Мислили, мислили какво да направят, за да изгонят разбойниците, накрая решили: магарето да стъпи с предните си крака на прозореца, кучето да скочи на гърба на магарето, котаракът да се покатери върху кучето, а накрая петелът да подхвъркне и да кацне на главата на котарака. Щом се наредили един върху друг, започнали да пеят: магарето заревало, кучето залаяло, котаракът замаякал и петелът закукуругил. После разбили прозореца, стъклата звънко се разхвърчали и четиримата се втурнали в стаята. Като се разнесла тази оглушителна врява, разбойниците помислили, че е влятял зъл дух, скочили от местата си и от страх избягали в гората.

Седнали четиримата приятели около трапезата, благодарни и на останалата храна, и се наiali до насита. После угасили свещите и потърсили място за спане – всеки според нрава и желанието си: магарето легнало на буничето, кучето зад вратата, котаракът на печката, пълна с топла пепел, а петелът кацнал на покрива. И тъй като били уморени от дългия път, скоро заспали.

Минало полунощ. Видели разбойниците отдалече, че в къщата вече не свети и че всичко изглежда спокойно. Главатарят рекъл:

– Не биваше чак толкова да се плашим.

Изпратил единия да види какво става в къщата. Разбойникът видял, че всичко е мирно и тихо, влязъл в кухнята, за да запали свещ. Като видял очите на котарака, които светели като въглени, той доближил до тях клечка и се навел да подуха, за да я запали по-лесно. Но котаракът не разбирал от шега, скочил, зафучал и му изподрал лицето. Разбойникът загубил ума и дума от страх и хукнал към вратата, но там скочило кучето и го ухапало за крака. А като бягал през двора покрай бунището, магарето ритнало със задните си копита. Петелът пък, разбуден от врявата, изкукуригал от покрива.

Тичал разбойникът с всички сили, върнал се при главатаря и рекъл:

– Олеле, в къщата се е настанила една отвратителна вещица: зафуча насреща ми и ми изподра лицето с дългите си нокти, пред вратата стоеше един мъж с нож в ръка и ме ръгна в крака, на двора пък лежеше някакво черно чудовище и ме удари с тежка бухалка, а горе на покрива седеше съдията и викаше: „Дайте ми го тоя хайдук!“ И аз избягах колкото се може по-бързо.

Оттогава разбойниците не посмели вече да прекрачат прага на къщата си. На четиримата бременски музиканти пък толкова им харесало, че дори не помислили да си вървят. А на разбойника още му тракат зъбите от това, което разказал на другарите си.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm
Die Bremer Stadtmusikanten

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки
Превод – Димитър Стоев
Илюстрации – Антония Дончева
Редактор – Петя Дочева
Технически редактор – Иван Додов
Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2451>]